

Tribuna școlii

Revistă editată de
Ministerul Educației și Învățământului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățământ, Știință și Cultură

Anul VI (XXVII) Nr. 163 (1249)

Simbătă 17 ianuarie 1976

8 pagini — 1 leu

Un criteriu esențial — rezultatele elevilor

În prezent, în toate instituțiile de învățământ general au loc dezbateri asupra Studiului privind creșterea nivelului de pregătire a elevilor și lichidarea repetenței în ciclul primar și Măsurilor privind școlarizarea tinerilor care nu au terminat școala generală.

Cele două documente cuprind măsuri adoptate de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. în contextul larg al preocupărilor pentru transpunerea în viață a hotărârilor Congresului al XI-lea al P.C.R. privind perfecționarea școlii românești de toate gradele.

Este necesar ca studierea acestor documente să întregască pentru fiecare educatoare, învățător și profesor, imaginea ansamblului de măsuri care au asigurat însușirea sarcinilor stabilite în Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din 18—19 iunie 1973 și să adâncească înțelegerea faptului că toate măsurile luate până în prezent au creat condițiile necesare dezvoltării în ritm rapid a învățământului, au lărgit cuprinderea generațiilor de copii și de tineri în diferitele trepte de învățământ general și obligatoriu și au ridicat nivelul activității cadrelor didactice, exigența și spiritul de răspundere față de rezultatele obținute de elevi.

O atenție cu totul deosebită e necesar să se acorde dezbaterii în cadrul colectivelor didactice din școli, a cauzelor repetenței și pierderilor de elevi, a faptului că nu toți elevii sînt pregătiți la nivelul prevederilor programelor școlare, că există decalaje de pregătire între clase paralele și între școli și că unele cadre didactice nu se preocupă în mod corespunzător de propria lor pregătire și perfecționare profesională. Folosind toate datele psihopedagogice de care dispunem, să imprimăm dezbaterii cauzelor repetenței și rămîinerii în urmă a unor elevi un caracter de analiză concretă temeinică, de cercetare cu grijă de către fiecare învățător — dacă e necesar — a cauzelor care au condus la repetențe pe vreunul din elevii pe care-l are în clasa lui în acest an școlar și, mai ales, a împrejurărilor care au generat rămîinerii în urmă la învățătură a unor elevi în cursul trimestrului precedent. Și, pentru fiecare elev în parte, odată temeinic elucidate cauzele, să se asigure cele mai potrivite măsuri necesare de redresare grabnică a situației.

Ridicarea nivelului de pregătire a elevilor și lichidarea repetenței în ciclul primar constituie o acțiune complexă pedagogică ce se desfășoară sub conducerea organizațiilor de partid din școli, cu participarea largă a tuturor factorilor educativi și, în principal, a școlii, a familiilor și a organizațiilor de copii și tineret.

Studierea și însușirea măsurilor din cele două documente sînt deopotrivă necesare și cadrelor didactice din celelalte trepte de învățământ — gimnazial și liceal — avînd în vedere elaborarea unor măsuri similare pentru ridicarea nivelului învățământului și lichidarea, în perspectivă, a repetenței și la ciclurile gimnazial și liceal.

Anul I al Cincinalului I Pentru oamenii țării, pentru toți cei care muncesc, noul an 1976 a debutat sub semnul sarcinilor mobilizatoare ale noului cincinal. Angajarea plenară, cu comunistă responsabilitate, în întrecerea socialistă, pentru înfăptuirea exemplară a hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R., are semnificația faptelor care se săvîrșesc în vederea marilor împliniri. În această competiție a priceperii, a calității, a gândirii creatoare și a inițiativelor valoroase sînt antenați nu numai cei care muncesc nemijlocit în industrie și agricultură, în domeniile științei și culturii, ci și toți acei care răspund de formarea noilor detașamente de forță de muncă. Tînărul din fotografie, care lucrează la Laminorul de profile mijlocii și ușoare din cadrul Combinatului de oțelărie specială din Tîrgoviște, exemplifică tocmai această grijă deosebită pentru realizarea unuia din obiectivele fundamentale ale Cincinalului revoluției tehnico-științifice: formarea și educarea cadrelor de muncă, înarmate cu cunoștințe tehnice, științifice, politice și profesionale, necesare și corespunzătoare exigențelor acestor ani de construcție ai societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Educația revoluționară a elevilor pionieri

Principalele obiective și direcții de acțiune ale Organizației pionierilor, rezultate din hotărîrile Congresului al XI-lea al P.C.R., din sarcinile puse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, și din măsurile stabilite pe această bază de către cea de a III-a Conferință Națională a Organizației pionierilor vizează:

a) Cunoașterea, înțelegerea și însușirea de către toți pionierii și școlarii a politicii interne și externe a partidului și statului nostru și participarea, în mod conștient și activ, la înfăptuirea ei;

b) Educarea prin muncă și pentru muncă a pionierilor și școlarilor, formarea și dezvoltarea unei atitudini înaintate față de învățătură, ridicarea nivelului calitativ al pregătirii școlare, dezvoltarea creativității, a interesului și pasiunii elevilor pentru știință și tehnică, într-un cuvînt, pregătirea tinerei generații pentru muncă și viață;

c) Educarea pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de patrie, partid și popor, cunoașterea și prețuirea tradițiilor revoluționare de luptă ale clasei muncitoare, ale poporului, pentru libertate națională și socială, precum și mîndria pentru realizările obținute în anii socialismului și dorința fierbinte de a se pregăti temeinic pentru a contribui la ridicarea patriei pe noi culmi ale progresului și civilizației;

d) Formarea pionierilor în spiritul moralei comuniste, al principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, al elicii și echității socialiste;

e) Formarea la pionieri și școlari a concepției științifice, materialist-dialectice asupra lumii și viaței, combaterea manifestărilor inapoiate de orice natură;

f) Educarea pionierilor și școlarilor în spiritul internaționalismului socialist, al prieteniei cu copiii din toate țările socialiste, din întreaga lume, sub semnul înțelegerii între popoare, al sentimentului solidarității cu lupta popoarelor pentru independență națională și socială, pentru progres și civilizație.

În trimestrul al II-lea al acestui an școlar, în atenția unităților și detașamentelor de pionieri vor sta, în principal, următoarele activități:

— desfășurarea, în luna ianuarie, a analizelor rezultatelor la învățătură și stabilirea măsurilor pentru ridicarea nivelului de pregătire a tuturor pionierilor și școlarilor, pentru lichidarea repetenței la ciclul primar;

— studierea și însușirea noilor prevederi ale Statutului Organizației pionierilor;

— organizarea, la detașamentele claselor V-VIII, a unor dezbateri, sub formă de convorbiri politice, în legătură cu modul în care se înfăptuiește Programul ideologic al partidului;

— inițierea de ample acțiuni tehnico-aplicative, productive, științifice în cadrul atelierelor și laboratoarelor școlare, a cercurilor, microîntreprinderilor și microcooperativelor agricole de producție, precum și a unor manifestări politico-ideologice și cultural-educative dedicate aniversării a 55 de ani de la crearea P.C.R. și centenarului cuceririi independenței de stat a României, cu o largă participare a pionierilor și școlarilor.

VASILE VĂCARU
vicepreședinte al Consiliului Național
al Organizației Pionierilor

Răspunderea — dimensiune atotcuprinzătoare

În multitudinea de calități ale profesiei didactice, una se reliefează, căpătînd dimensiuni de dominantă: răspunderea. Acestei dominante a profesiunii noastre, răspunderea, care l-a caracterizat întotdeauna pe învățătorul devotat și angajat, se adresează și recentele măsuri adoptate de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., privind ridicarea nivelului de pregătire a elevilor din învățământul primar și gimnazial, măsuri menite să contribuie la transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățământului românesc de toate gradele.

Îmbunătățirea planurilor de învățământ, a programelor și manualelor școlare, asigurarea

spațiului și dotării corespunzătoare a școlilor, micșorarea efectivului de elevi la o clasă și a orei de curs sînt măsuri ce ne asigură un cadru favorabil al activității. Hotărîtoare, însă, rămîne munca noastră, dăruirea, conștiința că ni se acordă și ni se solicită, în același timp, o răspundere sporită în pregătirea multilaterală pentru muncă și viață a elevilor, în educarea lor comunistă.

Personal, mi-am înscris de mult ca permanentă în activitatea mea tratarea diferențiată a fiecărui elev în funcție de capacitatea de asimilare și particularitățile fiecărui elev, folosirea mijloacelor și metodelor de predare cu eficiență sporită.

O răspundere deosebită ne revine în sporirea

pregătirii noastre politico-ideologice, profesionale și metodice. De aceea am luat cunoștință cu bucurie de măsurile ce se întreprind de către Ministerul Educației și Învățământului și inspectoratele școlare pe această cale: îmbunătățirea sistemului de pregătire a educatoarelor și învățătorilor, precum și a sistemului de perfecționare didactică.

Sîntem convinși că prin aceste concrete măsuri, prin răspunderea și angajarea cu care le vom îndeplini, vom contribui la pregătirea multilaterală pentru muncă și viață a generațiilor noastre de elevi.

MARIA PETCU
învățătoare emerită,
Școala generală nr. 5 din
Alexandria, județul Teleorman

„Cunoscînd aprofundat politica Partidului Comunist Român în fiecare etapă a dezvoltării sociale, oamenii muncii, tinerii patriei, vor putea deveni cu adevărat militanți activi pentru traducerea ei în viață, pentru realizarea Programului Partidului“

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din cuvîntarea rostită la cel de al X-lea Congres al U.T.C., cea de a X-a Conferință a U.A.S.C.R. și cea de a III-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor)

24 IANUARIE 1859 în lupta poporului român pentru independență

Programul partidului adoptat de cel de-al XI-lea Congres a relevat locul marcant pe care Unirea Principatelor îl ocupă în istoria României. „Un moment de o deosebită importanță istorică — se arată în Program — l-a constituit înfăptuirea în 1859 a statului național, prin unirea Munteniei și Moldovei sub domina luminoasă a lui Alexandru Ioan Cuza. Aceasta a marcat intrarea țării noastre în noua etapă a evoluției ei capitaliste, a ridicat pe o treaptă superioară lupta de eliberare națională, mișcarea revoluționară a maselor muncitoare pentru drepturi și libertăți sociale“.

Eveniment măreț, actul istoric de la 24 ianuarie 1859 implinea năzuinți seculare spre unitate ale poporului român. Carpații și Milcovul nu fuseseră nicicînd hotare reale între români, dimpotrivă, reprezentaseră punți de leagătură, contribuind la menținerea unității poporului nostru, pe care vicisitudinile istoriei l-au constrins să viețuiască în mai multe țări și să se afle sub influența și dominația marilor imperii învecinate. Conștiința originii comune, limba unitară, strînse legături pe plan economic și politic, o cultură comună, tradiții și obiceiuri identice, toate acestea au făcut ca românii să poarte necontenit cu ei de-a lungul veacurilor conștiința unității lor de neam, convingerea profundă a frățietății lor. Cînd împrejurările au îngăduit acest lucru, înaintașii noștri au încercat să ștergă hotarele nefirești, însuflețiți de imaginea prestigioasă a Daciei antice. Strălucitoarea faptă a lui Mihai Viteazul, deși efemeră, a arătat urmașilor că stringerea lor laolaltă se putea înfăptui, că Dacia putea naște.

Tendințele spre unitate statală au căpătat un caracter imperios, implacabil, odată cu destrămarea feudalismului, cu zorii epocii moderne, cu formarea națiunii române moderne. Atunci, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, conștiința națională a luat locul conștiinței de neam, iar lupta pentru realizarea unui stat național s-a impus cu toată acuitatea în noile condiții economico-sociale pe care le crea ascensiunea noii orînduirii capitaliste. Cînd țărani răsculați din Transilvania, conduși de Horea, așteptau în anii 1784-1785 ajutorul fraților din Țara Românească și Moldova, cînd Tudor Vladimirescu îndemna la conlucrare cu Moldova „ca unii ce sîntem de un neam și o lege“ și cînd el era așteptat de țărani transilvani ca un „crăișor“ eliberator, era evident că ideea unității tindea a însufleși pe toți românii, a deveni un obiectiv major al națiunii. Revoluția din 1848, care a cuprins aproape în întregime teritoriile locuite de poporul român și care a avut, prin programe și obiective, ca și prin solidaritatea națională pe care a dezvoltat-o, un caracter unitar, a dat noi dimensiuni luptei pentru realizarea unității statale, impunînd neapărata ei concretizare în etapele istorice imediat următoare.

În deceniul următor revoluției pașoptiste, ideea Unirii Principatelor, ca primă etapă pe drumul făuririi statului unitar românesc, a cuprins masele, a însufe-

șit întreg poporul, care, prin lupta sa necurmată, a dus-o la împlinire. Adunările ad-hoc din 1857 prin intermediul cărora reprezentanții tuturor claselor și categoriilor sociale din cele două țări au exprimat fățiș în fața Europei dorința întregii națiuni de a șterge pentru totdeauna hotarul anacronic de la Milcov, au dovedit măsura înțelepciunii politice și patriotismul românilor. Doi ani mai tîrziu, după ce puterile europene nu dăduseră satisfacție ardentei năzuințe spre unitate ale celor două țări prin Convenția de la Paris din 1858, românii înșiși, luîndu-și soarta în propriile mâini, au dat o rezolvare optimă problemei Unirii, devenită în acei ani și o problemă europeană. Dubla alegere a colonelului Alexandru Ioan Cuza, revoluționar pașoptist și luptător unionist, a reprezentat rezolvarea prin români a unei probleme europene, realizarea unui act istoric, pe o cale curajoasă, dar și înțeleaptă, făurirea statului național român. Operă a maselor îndrumate de conducători patrioți, ele avînd un rol hotărîtor mai ales la București, unde, mulțumită lor, au fost înfrînte unelirile reacționare, Unirea din 1859 a împlinit năzuințe seculare și a deschis drum larg constituției depline a statului modern român. Unirea a fost firescul prolog al Independenței, cucerită prin eroismul armatei și jertfele întregii națiuni la mai puțin de două decenii mai tîrziu și ea a mai însemnat preludiul desăvîșirii unității statale în cursul anului 1918. Moment prestigios în istoria patriei, act de naștere a României moderne, Unirea Principatelor va rămîne pentru totdeauna înscrisă în cartea de aur a națiunii noastre, ca un veșnic indemn de jertfă patriotică și dragoste de țară dot înfăptuitorilor României socialiste de astăzi, ai României comuniste de miine.

DAN BERINDEI

„Peneș Curcanul“ — sergentul major Constantin Țurcanu, eroul poeziei lui Vasile Alecsandri

La școala faptelor de eroism

- A 55-a aniversare a creării Partidului Comunist Român
- Centenarul independenței de stat a României
- Eficiența colaborării dintre școală și muzeu

Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, constituie un factor important în activitatea politico-ideologică de educare patriotică a tineretului prin documentele pe care le deține, prin bogăția și valoarea exponatelor sale, care oferă o imagine vie, concludentă a luptei și activității neobosite a partidului nostru pentru propășirea patriei și poporului, precum și prin numeroasele și variatele forme de activitate pe care le realizează.

Un loc deosebit în cadrul preocupării muzeului pentru educarea politico-ideologică a elevilor îl deține constituirea cercului școlar de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare din țara noastră.

Intitulat „Istorie eroică“, acest cerc și-a început activitatea în martie 1975, avînd ca membri elevi din clasele a VII-a și a VIII-a de la Școala generală nr. 11 din București, școală patronată de instituția noastră. Avînd peste 40 de membri, cercul se află sub direcția îndrumare a muzeului, în cadrul căruia își desfășoară programul de muncă.

Cercul a realizat pînă în momentul de față — într-o scurtă perioadă de activitate — întîlnirile fiind o dată pe lună — o serie de manifestări înscrise pe două mari coordonate: ședințe de lucru cu caracter de studiu, de pregătire, în scopul cunoașterii cît mai bune a unor momente din istoria poporului nostru. Aceste ședințe au fost realizate pe baza unor expuneri în muzeu și prin consultarea exponatelor și documentelor existente la Secția fonduri a muzeului. Celălalt obiectiv a fost îndreptat în direcția organizării unor programe politico-educative în muzeu și în afara lui, pentru a cunoaște în mod nemijlocit o serie de episoade importante din istoria patriei, a partidului comunist și a mișcării muncitorești din țara noastră. O asemenea acțiune a fost realizată, de exemplu, în luna iunie 1975 — fiind vorba de o excursie, cu un program bine pregătit dinainte, în cadrul căreia au fost vizitate locuri istorice și monumente din București.

De asemenea, trebuie arătat că în ansamblul acestor forme politico-educative organizate de cercul „Istorie eroică“, atenția a fost concentrată și asupra aniversării unor mari momente istorice. Astfel, în cinstea celei de a XXX-a aniversări a victoriei asupra fascismului și celor 98 de ani de la cucerirea independenței de stat — în mai 1975 — membrii cercului, sub îndrumarea muzeului și în colaborare cu școala, au pregătit un program festiv, avînd ca invitați pe tovarășii Marin Lungu, la 9 ani caporal pe frontul antihitlerist și dr. Gheorghe Tuțui, de asemenea combatant în rîndurile Armatei române, care au relatat celor prezenți despre faptele de eroism ale ostașilor români.

În luna noiembrie 1975, cu ocazia marelui forum al tineretului român — cel de al X-lea Congres al U.T.C. — membrii cercului, pionieri și uteciști, au pregătit un simpozion sub titlul „Cravata roșie, carnetul de utecist, crîmpei din steagul partidului“. Pe baza consultării materialului documentar existent în muzeu și în expozițiile din incinta muzeului: „Momente din istoria Uniunii Tineretului Comunist“ și „Mulțumim din inimă partidului“,

un pionier și un utecist au prezentat două referate înfățișînd aspecte referitoare la contribuția adusă de tineret la lupta revoluționară din țara noastră. De remarcat că toate aceste manifestări au fost însoțite de programe artistice, recitaluri de cîntece și poezie patriotică interpretate de membri ai cercului, pregătite cu ajutorul școlii.

La acțiunile amintite care au avut loc în sala de festivități a muzeului, au luat parte sute de elevi din diferite școli din București, invitați ai cercului.

Pentru viitor, cercul și-a propus organizarea unor activități care să contribuie la cunoașterea de către elevi a unor momente de profundă semnificație patriotică pentru poporul nostru, la propagarea valoroaselor idei, teze și principii pe care le conțin documentele de partid și, în mod special, cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu privire la lupta neabătută a partidului nostru pentru libertate și independență națională, pentru dezvoltarea multilaterală a patriei noastre socialiste.

Acțiunile pe care și le-a propus cercul în acest an sînt dedicate în mod deosebit celei de a 55-a aniversări a creării P.C.R. — din mai 1976 — și centenarului independenței de stat a României: 1877-1977. Pentru sărbătorirea celor o sută de ani de la dobîndirea independenței, cercul își propune încă din anul 1976 să realizeze o serie de activități omagiale, dintre care o excursie pe locurile în care au luptat cu multă vitejie ostașii români, cum ar fi la Plevna și Grivița, în R.P. Bulgaria.

Desigur, cum am mai spus, cercul se află la început de drum. Inițiative sînt multe, membrii cercului sînt datori să fie cît mai activi, să participe la cît mai multe acțiuni. Această formă de colaborare cu școala pe care o realizează o instituție de cultură cu profil muzeal, are o deosebită eficiență în procesul de educare politico-patriotică a tinerei generații. Să ne gîndim la faptul că, în mod nemijlocit, vin în legătură cu mînturii grăitoare referitoare la istoria patriei și a partidului nostru. Apoi, antrenarea directă în muncă, cum a fost, de exemplu, pregătirea referatelor, solicită seriozitate, simț de răspundere, dorința de a pregăti materiale cît mai bune. Despre activitatea pe care o desfășoară, despre interesul pe care-l dovedesc, reprezentanții al cercului au vorbit și la Conferința municipală a Organizației pionierilor și la cea de a III-a Conferință națională a Organizației pionierilor din noiembrie 1975.

O dovadă că această colaborare cu școala, inițiată de Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, a produs o frumoasă impresie, este și faptul că s-a vorbit despre ea în emisiunile de radio și televiziune și, mai ales, că a trezit un viu interes în rîndurile elevilor de la alte școli.

Aprecierile formulate ne bucură, dar ne obligă și mai mult să ridicăm ștacheta acțiunilor noastre, invitînd să participe la ele și elevi din alte școli.

Prof. ELISABETA IONIȚĂ
cercetător la Muzeul de istorie
a partidului comunist, a mișcării
revoluționare și democratice
din România

Creșterea nivelului de pregătire a elevilor și lichidarea repetenței

Convorbire cu prof. ION RIZESCU, director adjunct în Ministerul Educației și Învățămîntului

Red : Vă rugăm să ne prezentați, pe scurt, organizarea acțiunii de cunoaștere de către cadrele didactice a măsurilor aprobate de conducerea partidului privind creșterea nivelului de pregătire a elevilor, lichidarea repetenței și școlarizarea tinerilor care nu au terminat școala generală.

I. Rizescu : Acțiune complexă, cu profunde semnificații pedagogice, de cunoaștere și aplicare în viață de către toate cadrele didactice, atât a prevederilor Studiului privind creșterea nivelului de pregătire a elevilor și lichidarea repetenței în ciclul primar cât și a Măsurilor privind școlarizarea tinerilor care nu au terminat școala generală este organizată după cum urmează : În cursul lunii ianuarie, se desfășoară, sub directa îndrumare a Comitetelor județene de partid, ședințele activului de bază al inspectoratelor școlare. La aceste ședințe participă inspectorii școlari, membrii Consiliului de conducere al inspectoratului, directorii coordonatori ai instituțiilor școlare din județ, reprezentanți ai Consiliului județean al Organizației pionierilor, Comitetului județean al U.T.C., Consiliul județean al sindicatelor, Comitetelor de femei și ai altor factori care contribuie la pregătirea tineretului. Participanții studiază materialele amintite și examinează în lumina lor, în spirit critic, situația învățămîntului din județ, stabilind modalitățile de realizare a sarcinilor din aceste importante documente, potrivit condițiilor specifice ale activității didactice din unitățile de învățămînt din fiecare județ.

În sprijinul acestor dezbateri, Ministerul Educației și Învățămîntului a tipărit cele două materiale asigurând difuzarea cîte unui exemplar pînă la nivelul fiecărei comune, urmînd să se difuzeze în curînd și tirajul de masă al acestor documente ; a repartizat în județe activul său și specialiștii ai Institutului central de perfecționare a personalului didactic și ai filialelor acestuia, a luat măsuri, împreună cu inspectoratele școlare județene, pentru cunoașterea de către toate cadrele didactice a măsurilor aprobate.

Red : Care dintre sarcini pot fi apreciate ca prioritare în acest trimestru și în funcție de ce criteriu se va face ierarhizarea sarcinilor ?

I. Rizescu : Nu este vorba de o ierarhizare în funcție de importanță. Toate sarcinile cuprinse în studiu sînt importante. Avem datoria să pășim cu hotărîre la realizarea lor. Pentru îndeplinirea unora din ele avem toate condițiile să acționăm încă din trimestrul al II-lea al acestui an școlar. Pentru altele, însă, este necesar să elaborăm îndrumări de aplicare bazate pe experimente astfel încît ceea ce facem să fie temeinic fundamentat științific oferind școlilor soluții viabile. Nu trebuie să uităm că lichidarea repetenței este concepută ca o complexă acțiune pedagogică de mare responsabilitate socială realizată printr-o muncă perseverentă și sistematică de ridicare calitativă a învățămîntului din punctul de vedere al organizării conținutului și metodelor de muncă cu elevii și cu ajutorul tuturor factorilor sociali. Este o sarcină calitativă care cere din partea fiecărui cadru didactic perseverență, probitate profesională și înaltă răspundere cetățenească. Iată de ce, ca prioritară, a fost și rămîne sarcina de a perfecționa conținutul procesului instructiv-educativ din școală spre a realiza, pe această cale, o bună pregătire a copiilor ce ne-au fost încredințați. În acest context se înscriu preocupările pentru promovarea unui învățămînt activ, diferențiat, pentru organizarea sprijinului ce trebuie acordat elevilor cu ritm lent de învățare și care întîmpină greutăți în parcurgerea programelor școlare, pentru verificarea sistematică a nivelului de pregătire al elevilor ș.a.

Azi, mai mult ca oricînd, sîntem răspunzători de soarta fiecărui copil. Trebuie să se înțeleagă că realizăm sarcina ridicării nivelului de pregătire al elevilor, în principal, prin mobilizarea tuturor resurselor interne ale școlii, a capacității de muncă și creative a cadrelor didactice.

De aceea, va trebui să intensificăm acțiunile de perfecționare în realizarea cărora, pe lîngă ceilalți factori, un rol important îl au casele corpului didactic. În același timp, e necesar să acționăm mai ferm pentru a ne atrage sprijinul părinților, al organizațiilor de copii, de a îmbunătăți, pe calea autodotării, baza materială a școlii.

În grupa sarcinilor care se aplică pe baza unor îndrumări ulterioare ale Ministerului Educației și Învățămîntului, se înscriu cele referitoare la reducerea orei de curs la clasele I—IV, organizarea unui nou program săptămînal al elevilor, normele de stabilire a temelor pentru acasă, prelungirea duratei ciclului primar cu un an ș.a. Și în legătură cu această problemă, așteptăm propuneri constructive din partea cadrelor didactice.

Red : Cum se va proceda la nivelul colectivului didactic al fiecărei școli, pentru a se asigura toate măsurile necesare pentru buna pregătire a fiecărui elev în parte ?

I. Rizescu : După dezbaterile organizate la centrul de județ, în toate școlile, se vor dezbate, cu întregul personal didactic, sarcinile care revin unităților școlare respective. În liceele pedagogice, măsurile cu privire la ridicarea nivelului la învățatură și lichidarea repetenței din ciclul primar se vor dezbate cu toate cadrele didactice și cu elevii din ultimul an de studiu. La aceste dezbateri, vor participa reprezentanți ai inspectoratelor școlare județene.

Menționez că, atât în ședințele de la inspectorate cît și la cele din școli, se vor stabili programe de măsuri în vederea înlăturării neajunsurilor. Recomandăm inspectoratelor și directorilor de școli să creeze condiții tuturor cadrelor didactice să cunoască temeinic măsurile, să orienteze discuțiile către problemele concrete ale școlilor, către soluții de îndreptare a lipsurilor. Programele ce se vor adopta trebuie să conțină de asemenea sarcini concrete, responsabilități, termene precise de executare.

Sîntem convinși că această acțiune va da roadele necesare.

Experiența pozitivă a practicii didactice

Învățătorii se vor pregăti temeinic pentru fiecare activitate cu elevii

Sarcina de a ne pregăti temeinic pentru fiecare oră de curs, pentru fiecare lecție și capitol în parte, ne obligă să pornim, în egală măsură, de la cerin-

țele programelor și ale manualelor școlare, dar și de la nivelul clasei, de la gradul de omogenitate al pregătirii elevilor. Am încercat să predau geografia,

la clasa a IV-a, în altă ordine de transmitere a cunoștințelor. Am predat mai întîi apele, pentru ca localizarea munților și a trecătorilor să fie făcută mai ușor de către elevi.

La aritmetică, la clasa a III-a, la predarea unităților de măsură se pot explica unitățile „metru” și „litru”, apoi se stabilesc în ordine multiplii și submultiplii, apelîndu-se la originea și sensul cuvintelor „deca”, „kilo” etc. Realizînd împreună cu elevii cîntăriri, aceștia au înțeles mărimea unui „gram” prin cantitatea reprezentată de diferite materiale.

Pornind de la necesitatea cîntăririi cu „gramul” în farmacii pentru prepararea medicamentelor, le-am prezentat unitățile de măsură mai mari și mai mici, stabilind că și la unitățile cu care se măsoară masa corpurilor sînt aceleași relații ca și la cele cu care se măsoară lungimea etc. Cînd am ajuns la predarea „kilogramului” am stabilit împreună cu elevii că aceasta este unitatea de măsură principală pentru aflarea greutății corpurilor.

Sînt doar cîteva din punctele mele de vedere referitoare la modul de selectare a procedurilor de transmitere a cunoștințelor elevilor claselor I—IV. Consider că noi, cadrele didactice, putem veni permanent cu ceva nou în aplicarea programelor și manualelor la clasă.

Inv. FLOAREA DADOCIANI
Școala generală Leu, jud. Dolj

Apreciez că la buna pregătire nu numai a fiecărui învățător, în parte, dar și în ansamblul procesului instructiv-educativ, pe care îl organizează și-l desfășoară aceștia, un rol de cea mai mare importanță îl are în prezent comisia metodică. În centrul activității acesteia este necesar să se situeze nu atât perfecționarea cadrelor didactice,

cît deosebit analiza predării cunoștințelor și a rezultatelor la învățatură ale elevilor, căutarea soluțiilor și măsurilor corespunzătoare pentru ca fiecare elev al școlii primare să promoveze la finele anului școlar, cu un înalt nivel de pregătire.

La fiecare început de an școlar, învățătorii comunei Davidești din județul Argeș, colaborează și întocmesc o planificare a obiectelor de învățămînt pentru care urmează să fie susținute „lecții deschise”, lunare, pînă la sfîrșitul anului. În acest sens, seria lecțiilor deschise desfășurate sub îndrumarea inv. Lucia Tudor, responsabilă comisiei metodice, a constituit pentru toți învățătorii un util schimb de experiență, datorită îmbinării la lecții a metodelor de învățămînt tradiționale cu cele ce se impun mai pregnant astăzi.

Am asistat la lecții în care s-a pus un deosebit accent pe posibilitățile de restructurare a lecțiilor, în condițiile perfecționării relației învățător-elev, elevul situîndu-se în centrul procesului de învățămînt, fiind participantul activ, subiectul propriei sale formări.

La alte lecții, am putut observa procedee și sisteme de diferențiere și individualizare în procesul de învățămînt.

Demn de evidențiat este faptul că în ultima vreme în lecții se aplică și dispar formalismul și cea practică a regizării lecției, totul bazîndu-se pe aplicarea noilor metode, procedee, mijloace didactice. Astfel, lecțiile de aritmetică, de cunoștințe despre natură, de lectură și gramatică au reușit să constituie un valoros schimb de experiență între învățătorii care le-au susținut și colegii care au asistat.

Inv. FLORICA CIOBĂNEA
Școala generală Conțești, com. Davidești, jud. Argeș

Prin întregul sistem de muncă cu elevii, în mod deosebit se va urmări formarea deprinderilor de muncă independentă

Voi aminti, pe scurt, cîteva procedee pe care le folosesc pentru dezvoltarea vorbirii elevilor, nu numai în cadrul activităților dedicate realizării acestui obiectiv instructiv-educativ, ci și al celorlalte discipline școlare.

În explicațiile mele, am formulat propoziții scurte și am căutat ca ele să fie corect exprimate, contribuînd astfel prin exemplul personal la orientarea expunerii elevilor. Am cerut copiilor ca, mai întîi, să gîndească ce vor să spună și numai după aceea să enunțe propoziția. Povestind copiilor basme, am utilizat material didactic intuitiv. Pentru captarea atenției elevilor am adoptat un ton adecvat momentului respectiv din basm și o anumită mimică. În același timp, am folosit cuvinte care să ducă la îmbogățirea și activizarea vocabularului. Totdeauna am căutat să aleg bine lecturile care să producă în sufletul copiilor trăiri și stări afective deosebite. Am constatat că se rețin foarte ușor unele cuvinte și expresii din timpul lecției, dacă am făcut totul ca elevul să fie atras în activitate și să-i placă ora.

Pentru a reține unele expresii și cuvinte noi, începînd din clasa a II-a, am deprins elevii să-și întocmească o evidență a acestora și să le folosească în vorbirea curentă și în munca independentă, la locul potrivit. Am dat elevilor să formeze propoziții, cunoscînd doar subiectul și am observat că au folosit expresii și cuvinte variate și colorate, formînd propoziții și chiar fraze legate de subiectul dat.

La caracterizarea personajelor am folosit antiteza între personaje, copiii descoperind singuri prin discuții ce fel de personaje sînt personajele cunoscute de ei. Am verificat nivelul la care sînt înțelese cuvintele sau expresiile noi și, în același timp, modul în care le folosesc elevii, dîndu-le subiectul și o parte din cuvintele pe care le puteau folosi în alcătuirea temelor.

În vorbirea curentă și în munca independentă a elevilor am urmărit ca aceștia să folosească și unele sinonime. Din clasa a III-a, am format cu elevii propoziții și chiar fraze cu sinonime și omonime.

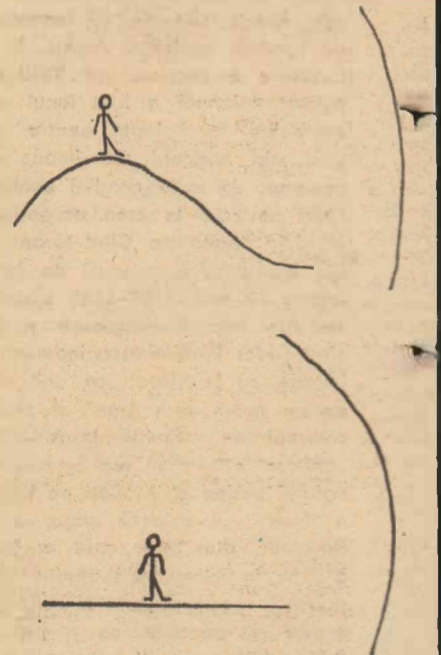
Un important rezultat în îmbogățirea și activizarea vocabularului l-am obținut printr-o riguroasă evidență a lecturii în afară de clasă. Am controlat periodic ceea ce elevii citesc în timpul liber și caietul în care fiecare elev își notează expresiile și cuvintele ce i-au

plăcut mai mult. Aceste cuvinte și expresii sînt folosite în compuneri și chiar în vorbirea curentă.

Inv. VERONICA LEULET
Școala generală Zăbrătau, jud. Covasna

Considerînd că memorarea sau verbalizarea nu constituie esențialul predării, am căutat să antrenez elevii în cunoașterea nemijlocită a obiectelor și fenomenelor din realitatea înconjurătoare prin munca independentă.

Astfel, lecțiile despre orizont le-am finit în cadrul natural, îndrumînd elevii să observe fenomenele respective. Ei au observat orizontul și linia orizontului de pe deal, din loc jos, de pe un cîmp deschis și din curtea școlii. Le-am cerut elevilor să reprezinte, printr-un desen simplu, linia de orizont, așa cum am văzut-o de la șes și de la șes. Iată cum este reprezentat sensul referitor la linia de orizont.

Linii de orizont văzute de pe un deal și de pe șes

Am prezentat apoi ilustrații, imaginîndu-ne că ne aflăm într-unul din punctele ei și, cerînd elevilor să găsească linia de orizont, am reușit să-i fac să

înțelegă fenomenul de deplasare a liniei de orizont în raport cu mișcarea noastră în spațiu.

Caracteristic noțiunii de orientare este faptul că ea se formează prin efectuarea unor exerciții de direcție. Am folosit un joc simplu care place copiilor și prin care am reușit să-i fac să înțeleagă mai ușor poziția lor față de punctele cardinale și a altor obiecte față de acestea. Am reușit, de asemenea, să-i ajut să găsească cu multă ușurință punctele cardinale și intercardinale, cunoscând unul dintre ele. Numeam câte un elev pentru fiecare punct cardinal astfel: elevul „a”, va merge în punctul cardinal „Vest”, elevul „b” în punctul cardinal „Sud”, etc. Altă dată numeam un elev pentru

un anumit punct cardinal și-i ceream să-și cheme un coleg în partea opusă lui, care să spună în ce punct cardinal s-a așezat. Solicitam ca un elev să se așeze între colegul de la „Nord” și cel de la „Vest” și să spună pe ce direcție se află (N-V). Alteori, numeam întâi direcția și apoi elevul.

De fiecare dată i-am găsit jocului alte variante. Plăcută le-a fost elevilor varianta în care numeam doi elevi într-un anumit punct cardinal, dar folosind prima dată noțiunea de „Sud” și a doua oară cea de „Miazăzi”. Răspunsurile erau de felul: acolo este colegul „b” (verificând atât cunoștințele cit și atenția).

Inv. HORTENZIA LUNGU
Școala generală nr. 6, Hunedoara

re, lucrul cel mai de preț este ca elevii să fie lăsați să vorbească mult singuri. Este bine să se apeleze la elevii din clasă când dorim să corectăm exprimarea colegilor lor.

Inv. ANETA FLOREA
Școala generală Hațeg,
jud. Hunedoara

La aritmetică, după scrierea semnelor grafice, a cifrelor și cunoașterea locului fiecărei cifre în șirul natural al numerelor, pe baza mulțimilor, am căutat să formez la elevii noțiunea de „mai mare”, „mai mic”. Am trecut apoi la operații de adunare și scădere, până la 10. **Procedeele folosite la lecții au fost multiple.** De evidențiat sînt două, care au avut o mare eficiență în rîndul elevilor și care au solicitat mult gîndirea elevilor: exercițiile cu semnul întrebării și problemele cu una și două operații. Am folosit în completare jocurile: „Ce lipsește?”, „Cît punem?”, „Cît luăm?”, pentru consolidarea celor două operații. În rezolvarea problemelor, elevii au fost obișnuiți cu enunțul problemei, să știe exact ce cunosc și să găsească raționamentul. De asemenea, au fost obișnuiți să descompună problema compusă în probleme simple. Iată un exemplu de problemă: „Luca are un plug cu 3 brazdare, iar Nicu are un plug cu 5 brazdare. Cîte brazdare au plugurile lor?” sau „Luca are un plug cu 7 brazdare, iar plugul lui Nicu are cu 3 mai puțin. Cîte brazdare are plugul lui Nicu?” Exemplele se pot lua din mai multe domenii de activitate, domenii ce pot trezi la elevi dragostea și înclinația spre o profesie. La ore s-au dat exemple de adunări și scăderi, la care au fost trecute numai rezultatele. De pildă: ce numere se adună pentru a avea rezultatul 8; elevii au găsit: 7+1; 1+7; 6+2; 2+6; 3+5; 5+3; 4+4. Pentru a obține, la scădere, rezultatul 3, exemplele date au fost: 4-1; 5-2; 6-3; 7-4; 8-5; 9-6; 10-7; 3-0. S-au rezolvat exerciții de adunări-scăderi cu probă (8-2=6, 6+2=8, 2+6=8); (3+4=7, 7-4=3, 7-3=4). Elevii au putut observa legătura dintre adunare și scădere, precum și proprietatea comutativității la aritmetică

Inv. ȘTEFAN FURDEA
Școala generală Sicula,
jud. Arad

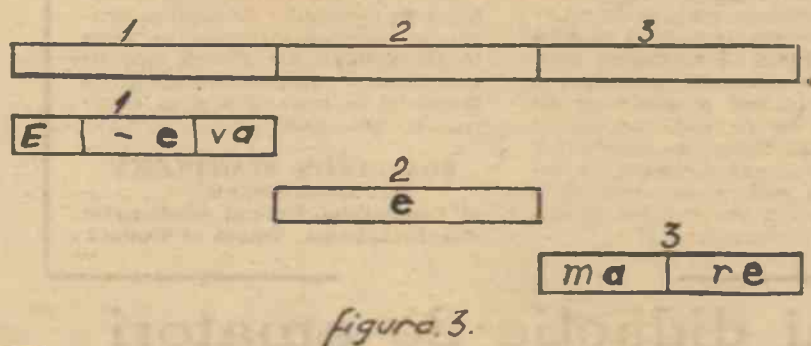
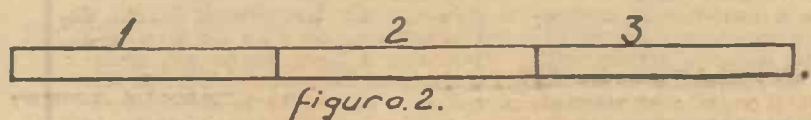
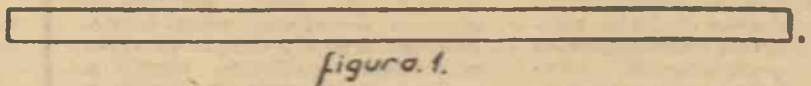
Învățătorii vor realiza un învățămînt activ, care să stimuleze participarea conștientă a elevilor în dobîndirea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor

În predarea citit-scrisului folosesc un stil de analiză „structuralistă”, imbinînd strîns cu metoda fonetică analitică de analiză a propoziției.

N-am trecut la analiza propoziției pînă cînd elevii n-au înțeles că oamenii comunică cu ajutorul propozițiilor și al frazelor. Deci, ei știu că, atunci cînd vor să spună ceva despre cineva, rostesc o propoziție. A apărut posibilitatea de-a le vorbi copiilor despre frumusețea limbii noastre, învățîndu-i poezia „Limba noastră”. Pentru fiecare lecție am pregătit materialele adecvate

propoziției, pentru că odată cu predarea sunetelor, acestea pot apărea la locul lor, cele noi vor fi marcate cu cretă colorată — exemplul sunetului „e”, din schema dată — iar cele nestudiate vor apărea sub formă de liniuțe.

Folosirea acestei scheme mi-a servit foarte mult la primele dictări. Le spuneam copiilor: „Vă dictez o propoziție formată din două cuvinte. Desenați-o!” Ei desenau dreptunghiul, îl împărțeau în două părți și-i puneau punct la sfîrșit. Apoi, le spuneam propoziția: „Marin ară” ș.a.m.d.

și am folosit mijloace didactice necesare înțelegerii de către elevi.

Odată înțeleasă propoziția, am trecut la reprezentarea acesteia printr-un dreptunghi lung, la sfîrșitul căruia am pus punct și terminînd ceea ce am avut de comunicat (fig. 1).

Pentru separarea cuvintelor din propoziție, am tăiat dreptunghiul în atîtea părți cîte cuvinte am stabilit cu elevii, că sînt și, în raport cu lecțiile de scriere a cifrelor, am numerotat cuvintele, le-am separat prin marcarea unei pauze între ele, evidențiată prin bătăi din palme (fig. 2).

Apoi, am împărțit în silabe fiecare cuvînt (de cîte ori deschideau gura la rostirea unui cuvînt atîtea silabe erau. Pentru verificare, elevii puneau mîna sub bărbie; ei au observat că avem cuvinte formate și numai dintr-o singură silabă). Pe tablă propoziția „Eleva e mare” apare notată ca în figura 3.

Am introdus dreptunghiul în analiza

Acest fel de a începe dictările evită posibilitatea alipirii cuvintelor monosilabice de cele mai mari, greșeală inerentă începutului.

De asemenea, folosirea acestui fel de schemă a propoziției m-a ajutat, pe tot parcursul învățării literelor, să realizez o strînsă legătură între citirea și scrierea respectivă, între literele de tipar și cele de mină. Am întreprins aceste două laturi ale obiectului limba română, în permanență. Astfel, la orele de citire am făcut și exerciții de scriere, iar la orele de scriere am făcut și exerciții de citire.

Procesul de formare a deprinderilor de citit și scris se bazează pe activitatea concomitentă a analizei și sintezei, adică pe distingerea diferitelor însușiri, părți ale întregului și pe recontopirea ulterioară într-un întreg al acestor părți.

Prof. MINODORA DRAGOȘ
Școala generală nr. 1, Tg. Mureș

În activitatea cu clasa I se vor folosi metode adecvate particularităților vârstei de 6 ani pentru a-i ajuta pe copii să se adapteze treptat la regimul vieții școlare, la învățarea sistematică și continuă

La noi în școală există o comisie metodică, a învățătorilor și educatoarelor, care, prin activitățile ținute la grupa mare și prin lecțiile de la clasa I, a realizat un schimb de experiență

între învățătorii de la clasa I, cei ce urmează să predea la clasa I și educatoarele. Am fructificat corelarea școlii cu grădinița și în scopul pregătirii copiilor pentru orele de compunere.

În clasa I, cunoscînd volumul de cunoștințe utilizate în exprimarea orală de către elevi, am continuat munca educatoarei. Am acordat o importanță deosebită orelor de dezvoltare a vorbirii, lăsîndu-i pe elevi să vorbească cît mai mult singuri, atunci cînd descriau un animal, o plantă, cînd povesteau după un tablou etc. Interveneam cînd exprimarea lor era greoaie sau propozițiile nu erau formulate corect.

De la început, am stabilit cu ei că orice povestire are un început, un cuprins și un sfîrșit, oferindu-le primele exemple.

Cu timpul am fixat cu ei și ce este necesar să cuprindă începutul povestirii noastre orale, cuprinsul și sfîrșitul. De exemplu: la tabloul „Jocurile copiilor iarna”, le-am precizat că atunci cînd începe povestirea este bine să spună cînd se petrece acțiunea („Cînd se joacă copiii?”, „Ce rezultă că fac acești copii?”, „Cum se simt ei după aceste jocuri?”).

La lecțiile din abecedar le-am cerut ea din fiecare ilustrație să compună oral o scurtă povestire în legătură cu conținutul acesteia.

Treptat, elevii s-au obișnuit cu acest procedeu și de multe ori îi întrebam cînd doresc să facă o scurtă povestire după ceea ce observă în tablou.

Consider că în scopul dezvoltării creativității pentru orele de compune-

Cadrele didactice vor desfășura o activitate diferențiată, cit mai apropiată de particularitățile fiecărui copil, urmîrind să realizeze înțelegerea, însușirea și consolidarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor de către elevi în timpul orei de curs

Este necesar ca fiecare cadru didactic să sesizeze înainte de toate lipsurile din pregătirea elevilor. Uneori, este bine să se revină asupra unor noțiuni, teoreme, reguli sau definiții, zilnic, dacă este cazul.

Parcursul programei la o clasă nu poate fi redusă numai la planificarea tipurilor de lecție, căci organizarea pe baze științifice a activității pedagogice cu elevii, înseamnă, mai întâi de toate, stabilirea unor obiective precise pentru fiecare obiect de învățămînt, pentru fiecare elev în parte. De aceea, este bine să cunoaștem particularitățile fiecărui elev din cadrul colectivului pe care-l educăm. De asemenea, e necesar ca elevul să fie văzut și în cadrul familiei pentru a urmări și în afara școlii modul de realizare a îndrumării date și de consolidare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor însușite de elevi în timpul orei de curs.

De aceea, se impune ca fiecare dintre noi, să ținem permanent o legătură strînsă cu familia elevului, pentru ca timpul care-i rămîne acestuia după orele de clasă să fie folosit în vederea dezvoltării capacităților și deprinderilor de a lucra independent, pentru ca elevii să-și formeze un stil de activitate ordonat, sistematic. În unele cazuri, elevii ajung la insuccese școlare pentru că nu știu să folosească timpul liber de care dispun sau nu știu cum să învețe. În ambele situații sînt necesare intervenția școlii și conlucrarea ei strînsă cu familia.

Inv. GHEORGHE ALEXANDRU
Grupul școlar special nr. 5,
Craiova

Încă de la începutul clasei I am depistat elevii care aveau dificultăți de însușire a cunoștințelor la anumite obiecte de învățămînt. Am observat că, la început, decalajele erau puțin perceptibile. Numai după două-trei luni am putut să mă pronunț asupra nivelului de pregătire al elevilor și să aleg stilul de muncă cel mai potrivit pentru acești elevi. A urmat o perioadă cînd am creat elevilor cu o pregătire mai slabă un climat de activitate continuă, prin activizarea lor în cadrul lecțiilor. A fost necesar să urmăresc permanent evoluția acestor elevi pentru a-i ajuta. În munca independentă cu elevii i-am urmărit și i-am ajutat în activitatea lor, avînd posibilitatea să dozez volumul de muncă proporțional cu capacitatea de înțelegere a elevilor. Indiferent cum aplicăm această metodă — individual sau pe grupe de elevi — periodic, este necesar să dăm lucrări de control, ținînd seama de nivelul mediu al clasei, de volumul de cunoștințe asimilat de elevi.

Iată cum a evoluat, la aritmetică, clasa a II-a, pe care am preluat-o în anul școlar 1973-1974: din 24 elevi, 6 elevi aveau note de 5-6; 10 elevi aveau note de 7-8 și 8 elevi aveau note de 9-10. La sfîrșitul anului școlar 1974-1975: 3 elevi aveau note de 5-6, 12 elevi aveau note de 7-8 și 9 elevi note de 9-10. Există deci premise ca la absolvirea ciclului primar să dăm clase cu elevi bine pregătiți și să lichidăm definitiv repetenția.

Inv. DUMITRU LIHET
Școala generală nr. 1 Strimțura,
jud. Maramureș

Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură

În ziua de 8 ianuarie a.c. a avut loc la Casa universitarilor din București, Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură, cu următoarea ordine de zi: 1. Referat asupra activității Comitetului Uniunii și a Sindicatelor din învățământ pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Plenara C.C. al P.C.R. din 18-19 iunie 1973 cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățământului în Republica Socialistă România (prezentat de tovarăsa Maria Stănescu, președinta Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură); 2. Informarea asupra activității Biroului Executiv al Comitetului Uniunii de la ultima plenară până în prezent (prezentată de tovarășul Constantin Stăiculescu, vicepreședintele U.S.I.S.C.); 3. Planul de măsuri pe anul 1976 (expos de tovarăsa Elena Cojan, secretarul U.S.I.S.C.); 4. Informare cu privire la execuția bugetară pe anul 1975 și proiectul de buget pe anul 1976; 5. Convocarea Conferinței Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură.

Referatul, informările și celelalte materiale prezentate în ședința plenară au evidențiat creșterea continuă a rolului partidului în viața și munca întregii noastre societăți, aportul în neîntreruptă dezvoltare al sindicatelor la îndeplinirea sarcinilor de răspundere ce revin în această etapă, oamenilor muncii din toate domeniile de activitate socială-umilă și angajarea formă a cadrelor didactice și a sindicatelor din învățământ în munca de perfecționare a școlii românești.

În dezbaterile ample a materialelor puse în discuție, participanții la plenară au înfățișat numeroase acțiuni organizate de sindicatele din învățământ, care îmbogățesc experiența muncii sindicale din școli și care sporesc mijloacele și metodele activității sindicale, analizând, totodată, în spirit critic și autocritic rămănerile în urmă și măsurile necesare pentru lichidarea unor lipsuri.

Din agenda experienței valoroase semnalăm câteva acțiuni, prezentate de participanții la discuții:

Tovarășul Dan Pavel, președintele Sindicatului învățământ din Alba Iulia, a înfățișat acțiunea la nivel județean, privind organizarea muncii tehnico-productive a elevilor în cadrul unei microcentrale industriale și folosirea unui număr mare și variat de acțiuni pentru schimbarea concepției cadrelor didactice asupra raportului profil umanist — profil tehnic științific în structura personalității absolvenților liceelor real-umaniste, cu atât mai mult cu cât județul Alba cunoaște un înalt ritm de industrializare și are, în această privință, importante prevederi de realizat în cinciinalul 1976-1980.

Privitor la aceeași preocupare, de ridicare a nivelului înțelegerii de către cadrele didactice a sarcinilor actuale ale învățământului, tovarăsa Maria Vasilescu, președinta Sindicatului învățământ din sectorul VI al municipiului București, a relatat acțiunea organizată de sindicat cu ajutorul unui film realizat de cadrele didactice, cu caracter de raid-anchetă prin care a surprins critic unele aspecte ale organizării muncii tehnico-productive a elevilor de la unele instituții școlare și care au fost, ulterior, puse în discuția respectivelor colective didactice.

Referitor la unele acțiuni inițiate de sindicate pentru perfecționarea profesională a cadrelor didactice, tovarășul Liviu Antonescu, responsabilul Comisiei Sindicatelor învățământ din Suceava, a prezentat modul în care au fost organizate întâlniri ale profesorilor de fizică și, respectiv, ale profesorilor de matematică, având ca obiectiv însușirea folosirii trusei complexe de fizică din dotarea laboratoarelor de fizică și utilizarea eficientă a instalațiilor de instruire în predarea matematicii. De asemenea, a vorbit despre organizarea în cadrul Casei corpului didactic a unor cercuri cu profesorii de fizică prin care s-a creat posibilitatea pregătirii acestora în probleme de electronică aplicată.

Tovarășul Cornel Virgolici, membru al Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură, a pus în discuție constatarea că una din cauzele supraîncărcării elevilor din clasele terminale ale gimnaziului și, mai ales, ale liceelor (atât la treapta I cât și la treapta a II-a) rezidă în aglomerarea predării de către unele cadre didactice, cu așa-numitele „amănunte necesare la concursuri de admitere și selecție”. Evidențiind măsurile care au fost luate spre a închide această sursă de supraîncărcare, vorbitorul a evidențiat acțiunile de intensificare a orientării școlare și profesionale a elevilor, cu ajutorul părinților acestora. În Iași — a arătat tovarăsa Vica Panțiru, președinta Sindicatelor învățământ din localitate — s-au bucurat de o bună apreciere acțiunile organizate de sindicatele din învățământ pentru pregătirea și perfecționarea psihopedagogică și de asimilare a programelor de către profesorii încadrate ca educatoare și de către maeștrii-instrucții recent proveniți din producție în activitatea didactică.

Semnalăm, dintre relatările celorlalți

vorbitori acțiunile organizate în Reșița și pe care tovarășul Iosif Barna, președintele Sindicatelor din învățământ din localitate, le-a prezentat ca o modalitate complexă de cunoaștere aprofundată de către cadrele didactice a fundamentării psihopedagogice și sociologice a măsurilor luate de Ministerul Educației și Învățământului și Uniunea Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură pentru traducerea în viață a hotărârilor Plenarei C.C. al P.C.R. din iunie 1973 și a directivelor Congresului al XI-lea al P.C.R. privind formarea și perfecționarea forței de muncă.

În încheierea lucrărilor plenarei tovarăsa Maria Stănescu a evidențiat efortul sindicatelor din învățământ și aria largă metodologică de acțiune specifică. În înfățișarea de către toate cadrele didactice la un nivel calitativ superior a politicii partidului nostru în domeniul învățământului, a indicațiilor primite din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului.

S-a relevat perfecționarea continuă a stilului de muncă al sindicatelor care a determinat o mai activă și mai operativă intervenție pozitivă în viața colectivelor didactice, apreciere pe care a făcut-o și Biroul Executiv al U.G.S.R. cu prilejul unor recente analize a activității Comitetului și Biroului Executiv ale U.S.I.S.C. În concluziile dezbaterilor au fost prezentate recomandări pentru îndeplinirea măsurilor propuse de Ministerul Educației și Învățământului și aprobate de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. privind creșterea nivelului de pregătire a elevilor și lichidarea repetenței în ciclul primar, privind școlarizarea tinerilor care nu au absolvit școala generală.

În încheierea lucrărilor, plenara a aprobat convocarea Conferinței Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură în perioada 15-31 martie 1976, cu următoarea ordine de zi:

— Darea de seamă cu privire la activitatea desfășurată de la alegerile precedente.

— Raportul Comisiei de cenzori.

— Adoptarea programului de activitate în vederea îndeplinirii sarcinilor rezultate din hotărârile Congresului al XI-lea al P.C.R.

— Alegerea Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură, a Comisiei de cenzori a delegaților pentru Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură consemnează un moment important în activitatea sindicatelor din învățământ și a tuturor membrilor de sindicat din unitățile de învățământ pentru realizarea marilor sarcini ce revin școlii la începutul cinciinalului 1976-1980.

ALEXANDRU TUDOR

ALEGERILE ORGANELOR SINDICALE

Adunările generale și conferințele de dări de seamă și alegeri ale sindicatelor, precum și Conferința Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură se vor pregăti și desfășura în lumina tezelor, orientărilor și direcțiilor stabilite în Raportul prezentat la Congresul al XI-lea al P.C.R. de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Programul partidului și în celelalte documente adoptate la Congres, a hotărârilor și a planului de măsuri elaborate de C.C. al U.G.S.R. cu privire la întimpinarea Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din România, care va avea loc în ultima decadă a lunii aprilie a.c.

Cu prilejul adunărilor și conferințelor de alegeri care vor avea loc în lunile ianuarie-februarie a.c., organele și organizațiile sindicale vor aduce în atenția membrilor de sindicat problemele majore ale învățământului în etapa actuală: cuprinderea și menținerea la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară; ridicarea continuă a calității procesului de învățământ: educarea elevilor în spiritul cultului muncii și al respectului față de rezultatele muncii, educația patriotică, moral-cetățenească a elevilor; îmbunătățirea metodelor de predare; creșterea răspunderii și exigenței învățătorilor și profesorilor față de propria lor activitate, față de pregătirea elevilor; stabilirea, de comun acord cu familiile elevilor, a măsurilor necesare pentru prevenirea esecului școlar; organizarea pregătirii suplimentare a copiilor rămași în urmă la învățătură.

Dările de seamă vor trebui să fie concrete, concise, reflectînd experiența și rezultatele deosebite obținute de colectivele pedagogice în procesul instructiv-educativ, combătînd — în același timp — neajunsurile, tendințele de automulțumire, de justificare a unor lipsuri.

Adunările și conferințele sindicale trebuie să stabilească pentru activitatea lor viitoare acțiuni concrete, care să contribuie la stimularea spiritului creator al membrilor de sindicat din unitățile de învățământ, la extinderea și generalizarea experienței pozitive în muncă. De asemenea, trebuie să se aibă în vedere faptul că rezolvarea unor sarcini ce revin școlii presupune o strînsă conlucrare a comisiilor de învățământ de pe lângă consiliile județene sindicale, a comitetelor sindicatelor din învățământ cu inspectoratele școlare, cu comitetele sindicatelor din întreprinderi și ceilalți factori educaționali.

Potrivit Hotărârii Plenarei C.C. al U.G.S.R. din 22-23 decembrie 1975, în adunările pentru dări de seamă și alegeri se va analiza aprofundat activitatea politică și cultural-educativă desfășurată în grădinițe, școli generale și licee. Va trebui să se facă în fiecare unitate de învățământ un bilanț al realizărilor obținute în domeniul muncii ideologice din perioada de la Plenara C.C. al P.C.R. din 1971 pînă în prezent, raportîndu-se munca politică și cultural-educativă desfășurată de organizațiile sindicale la cerințele de azi, sporite, ale societății noastre, la orientările stabilite de Congresul al XI-lea al Partidului în domeniul învățământului, științei și culturii.

Pe baza discuțiilor, a propunerilor e necesar să se formuleze măsuri precise care să ducă la creșterea conștiinței socialiste a membrilor de sindicat din grădinițe, școli și licee, la întărirea disciplinei muncii sub toate aspectele, a autoexigenței și răspunderii pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor.

În adunări să se analizeze cu grijă preocuparea comitetelor sindicatelor, a grupelor sindicale pentru promovarea democrației muncitorești, pentru aplicarea cu consecvență a principiului muncii și conducerii colective. Să se aibă în vedere o echitabilă repartizare a sarcinilor, pentru evitarea supraîncărcării unora, în scopul antrenării întregului colectiv de muncă la rezolvarea problemelor din unitatea respectivă.

Intensificarea activității politico-educative a organelor și organizațiilor sindicale trebuie să ducă la alegerea unor cadre didactice cu prestigiu profesional, nivel politic-ideologic ridicat, exemplu în ceea ce privește disciplina muncii și comportarea în viața de familie și în societate.

Pregătirea Conferinței Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură, care va avea loc în a doua jumătate a lunii martie a.c., și întimpinarea Congresului U.G.S.R. vor trebui să contribuie la creșterea capacității politico-organizatorice a sindicatelor din învățământ, la mobilizarea membrilor de sindicat pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin învățământului din planul unic de dezvoltare economico-socială a României în anul 1976 și al cinciinalului 1976-1980.

CONSTANTIN STĂICULESCU
vicepreședinte
al Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură

Festivalul filmului didactic de amatori

Ce înseamnă un festival al filmului didactic de amatori? Evident, o întrecere cu caracter național a cinecluburilor din școli și de pe lângă casele corpului didactic și sindicatele din învățământ; o întrecere la nivelul cel mai înalt, unde și exigențele ating cotele maxime.

Întia confruntare de acest gen a avut loc la București, în zilele de 22 și 23 decembrie 1973, organizată de Uniunea Sindicatelor din învățământ, Știință și Cultură. S-au întrecut cu acest prilej 26 de cinecluburi din țară, care au prezentat în competiție un număr de 43 de filme: filme didactice, documentare din viața școlilor și grădinițelor, filme de reportaj etc. Unele dintre ele au fost elaborate cu mare măiestrie, vădînd o bună cunoaștere a artei cinematografice și o bogată experiență a autorilor lor; altele au trădat încă stingăciile începutului. Toate filmele prezentate în concurs, însă, au demonstrat pasiunea celor care le-au creat, interesul lor pentru acest mijloc modern și eficient de instruire, încă neutilizat pe măsura posibilităților de care dispune și care se cere extins și sprijinit cu mai mare atenție.

O dezbateră pe tema: „Căile creșterii eficienței filmului de amatori în acțiunea de modernizare a procesului de învățământ” a completat competiția dintre filme. Pornind de la reușita acestui prim festival, Biroul Executiv al U.S.I.S.C. a hotărît să se preocupe mai intens de înființarea și buna funcționare a cinecluburilor. Pentru aceasta, periodic, se vor organiza treceri în revistă, festivaluri, schimburi de experiență între cineamatori, iar filmele de certă valoare vor fi larg răspîndite în școli și vor fi recomandate

Studioul de televiziune pentru a fi utilizate în emisiunile pentru cadrele didactice împreună cu Ministerul Educației și Învățământului.

Premiile acordate

I. Trei premii, a câte 3 000 lei fiecare, filmelor dedicate perfecționării procesului de învățământ, după cum urmează: 1) „Aplicațiile electromagnetice”, realizat de cineclubul Școlii generale nr. 4 din Roman, jud. Neamț; 2) „Motorul Diesel”, realizat de cineclubul Liceului agro-industrial din Tr. Măgurele, jud. Teleorman; 3) „Relief glaciar din munții Retezat”, realizat de cineclubul Casei corpului didactic din județul Caraș-Severin.

II. Se acordă un premiu, în valoare de 2 000 lei, filmului de reportaj „Măcălăul”, realizat de cineclubul Liceului real-umanist din Caransebeș, jud. Caraș-Severin.

III. Se acordă un premiu, în valoare de 2 000 lei, filmului documentar „Copilărie fericită în orașul de pe Dunăre”, realizat de cineclubul „Didactica” al Casei județene a corpului didactic, Galați.

IV. Se acordă trei premii speciale, a câte 1 000 lei fiecare, următoarelor filme: 1) pentru originalitatea ideii cinematografice, filmului „Culorile pămîntului”, realizat de cineclubul Școlii generale din comuna Bîrcă, județul Dolj; 2) pentru imagine, filmului „Dincolo de cadru”, realizat de cineclubul „Temerarii” al Casei pionierilor din Arad; 3) pentru calitățile didactice, filmului „Sulfatul de cupru”, realizat de cineclubul Liceului de chimie din Tr. Măgurele, județul Teleorman.

V. Se acordă mențiuni următoarelor filme: 1) „Noi învățăm să muncim”, realizat de cineclubul Sindicatului învățământ Constanța; 2) „Mindria de a munci”, realizat de cineclubul „Didactica”, al Sindicatului învățământ Galați; 3) „Legătura ionică”, realizat de cineclubul Grupului școlar de chimie Brăila; 4) „Educația fizică la clasele I-IV”, realizat de cineclubul Casei corpului didactic Ialomița din Slobozia; 5) „Poveste cu fizică”, realizat de cineclubul Liceului „I. Măișescu” din Giurgiu, județul Ilfov; 6) „Muică, dacă n-aveam...”, realizat de Casa corpului didactic din județul Gorj; 7) „Școala generală nr. 4” din Roman, județul Neamț, pentru calitățile didactice și artistice ale grupajului de filme prezentate în concurs.

D. CICHIRĂ

„Prietenii muzicii românești”

Consiliul Sindicatelor din sectorul 3 București și Uniunea Compozitorilor au inițiat la Clubul „Republica” și la Grupul școlar „23 August” cercuri de educație muzicală intitulate „Prietenii muzicii românești”. Întrunirile din cadrul cercurilor au de fiecare dată ca invitați compozitori de prestigiu, muzicologi și folcloriști cunoscuți în toată țara. La cercuri participă îndeosebi elevi-ucenici din sector. Nu de mult am avut prilejul să ne convingem, la fața locului, de reușita și eficiența acestei frumoase inițiative.

În atelierelor orădene, vocație și pasiune

Cu inspectorul școlar **Pavel Lenart**, care, având o dublă calificare, se consideră mai întâi profesor și apoi inginer — de mai mulți ani responsabil cu instruirea tehnico-productivă a elevilor în cadrul Inspectoratului școlar județean Bihor — ajungi foarte repede la esență: „Fără muncă efectivă, continuă și concretizată într-un produs util, e greu să dezvolti, la elevi, dragostea de muncă”.

Dacă pentru dezvoltarea „resortului” psiho-motoriu al motivației, pentru dezvoltarea intereselor și, pe baza lor, a interesului față de munca productivă a elevilor este strict necesară crearea cadrului, a condițiilor materiale corespunzătoare și atractive, pentru dezvoltarea „resortului” moral al motivației este necesar un front comun al cadrelor didactice. Forțele maestrului-instructor nu ajung.

Modalitatea lui specifică — exemplul concret, munca efectivă, supravegherea directă — se cere completată de acțiunea stimulatorie a tuturor factorilor educativi.

— Dar în ce-l privește pe maestrul-instructor, ca unică „prezentă” în atelier, găsiți suficientă pregătirea sa profesională pentru a-i contura personalitatea?

— Nicidecum. Trebuie să vă spun că mai pot fi înregistrate, la unii maiștri-instructori, nu doar lacune în pregătirea psihopedagogică (pentru care facem încă destul de puțin!), ci chiar în aceea profesională. Cum se explică? Probabil, prin aceea că, la plecarea din întreprindere, au considerat că în atelierul școală va fi nevoie de mult mai puțin. Or, interesul și pasiunea pentru muncă a elevilor nu pot fi decât direct proporționale cu interesul și pasiunea maiștrilor.

La Liceul real-umanist „Emanoil Gojdu” din Oradea activitatea tehnico-productivă a elevilor, în atelierelor alăturate de tricotate și tricotaie-confecții este coordonată de maistrele **Agneta Kiss** și **Emilia Kiss**. La Liceul real-umanist „Alexandru Moghioros”, în atelierelor similare, de soții lor, **Francisc Kiss** și **Andrei Kiss**. Prima familie — soții **Agneta** și **Francisc Kiss** — împlinește zece ani de activitate în învățământ. Cu toții provin din întreprinderea de tricotaie-confecții „Miorița”, unde au averseră rezultate apreciabile. Ajunși în atelierelor școlare, și-au dat măsura vocației, a pasiunii, a dragostei de muncă pe care o transmit, vizibil și elevilor.

În atelierul de tricotaie al Liceului „Emanoil Gojdu”, opt mașini de tricotaie manuale și două automate au fost puse în mișcare de curiozitatea și hărnicia fetelor, supravegheate de maistra **Agneta Kiss**. O găsec dind sfaturi uneia dintre eleve, care, într-o poziție incorectă, se străduia să schimbe acul rupt al mașinii.

— Va fi o bluză, mă lămurește **Agneta Kiss**. Responsabila cu controlul tehnic de calitate — o elevă — lipsește astăzi, așa că am să vă arăt eu câteva modele. Din cele împachetate pentru a fi livrate la magazin. Sînt douăsprezece

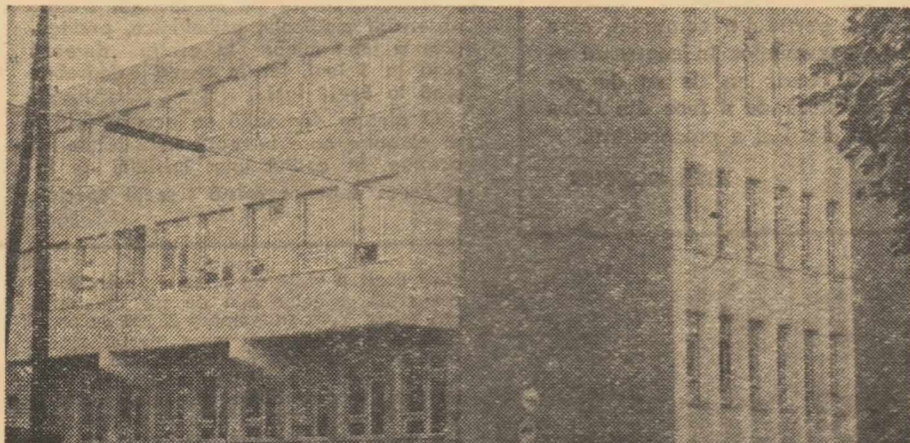
Școala și producția

modele de bluze pentru femei. „Țesătura” este perfectă. „Noi nu facem rabat la calitate” mă asigură **Agneta Kiss**. De patru ani, nici o bluză n-a venit înapoi.

În timp ce ascult cît de căutate sînt, la magazin, bluzele lucrate de ele, urmăresc cu privirea o elevă care constatăte un „defect” în țesătură. Scoate materialul din mașină, se îndreaptă către „mașina de deșirat” (execută de băieți în atelierul de electrotehnică al liceului). N-a mai așteptat controlul de calitate. Știe singură ce are de făcut.

Agneta Kiss e mîndră de elevele ei. Pe absolvente, se străduiește să le îndrume către întreprinderea „Miorița”. Și reușește. Multe s-au angajat, au devenit în scurt timp fruntașe în producție.

Preocupat ca elevii lui să îndrăgească munca, nu doar să execute ceva care li se cere, mi s-a părut și maestrul-instructor **Ioan Juhas**, coordonatorul activității tehnico-productive din liceu. În această calitate s-a străduit să asigure toate atelierelor cu instalații corespunzătoare de lumină, curent monofazic ventilație, apă caldă și rece, mobilier adecvat. În atelierul de electrotehnică-electronică pe care-l conduce, elevii, așezați cîte unul la o masă (în care se află trusa individuală completă) finisează una din părțile componente ale

Aparatului lui **Quinque**, pentru determinarea vitezei sunetului, aparat conceput și perfectat în școală și executat în serie, potrivit comenzilor primite din partea Ministerului Educației și Învățămîntului.

Vizitez Liceul industrial de construcții din Oradea. Clădirii vechi i s-a adăugat o aripă nouă. Directorul liceului, entuziastul inginer **Florian Trifa**, e omul care nu se lasă pînă nu obține cele necesare liceului.

Cum s-a construit noua aripă a clădirii? În întregime, cu ajutorul elevilor, după proiectele elaborate de cadrele didactice de specialitate, economisindu-se sume considerabile. Directorul nu se poate obișnui cu gîndul ca unui liceu „de construcții” să-i lipsească spațiul. Neavînd ateliere de specialitate în incinta liceului, elevii fac instruirea practică direct pe șantier, încă din anul I (ilustrațiile din această pagină îi înfățișează pe elevii orădeni lucrînd la construcția noii aripi, precum și imaginea finită a clădirii).

Ceea ce, firește, contribuie în mare măsură la apariția „mîndriei” de constructor. Ca una din manifestările „mîndriei” de constructor — în plus, de constructor al propriei școli — unii dintre elevi și-au scris numele pe hîrtiute, le-au închis într-o cutie etanșă și le-au „imortalizat” în zidul care creștea, al școlii.

Cu tot avantajul efectuării instruirii practice direct, pe șantier, în echipe similare celor ale muncitorilor constructori și cu rezultate adesea surprinzătoare, nu s-a renunțat la speranța de a putea construi o hală de construcții (prefabricate de profile mici) pentru elevii anului I, probabil la parterul liceului. Tinerii constructori sînt, și ei, nerăbdători.

DRAGOMIR MAGDIN

Pentru ÎNVĂȚĂTORI, EDUCATOARE, PROFESORI și PĂRINȚII ELEVILOR

în cursul săptămîinii viitoare apare o culegere cuprinzînd

● STUDIUL

privind creșterea nivelului de pregătire a elevilor și lichidarea repetenției în ciclul primar

● MĂSURI

privind școlarizarea tinerilor care nu au terminat școala generală

● Recomandări bibliografice adnotate din literatura pedagogică. Culegerea se va difuza prin chioșcurile de ziare și celelalte mijloace de difuzare a presei.

Revista de pedagogie

nr. 1, ianuarie 1976

Din sumarul acestui număr de revistă reținem: la rubrica „Perfecționarea procesului de învățămînt” — articolele „Considerații privind tratarea diferențiată a elevilor în școala generală” (**Valentina Filipescu**) și „Individualizarea procesului de învățămînt în pedagogia contemporană” (**Ion Stanciu**).

Magdalena Bantó semnează, la rubrica „Promovarea metodelor moderne de învățare”, articolul „Modalități de tratare diferențiată a elevilor în ciclul primar”, iar **Dumitru Vrabie** atrage atenția asupra „Efectelor frustrante ale aprecierii școlare”.

La „Dezbateri” — un articol de atitudine semnat de **Pavel Petroman**: „Cercurile pedagogice în impas?”.

Nicolae Apostolescu prezintă, în cadrul rubricii „Cărți-Ideii”, „O apariție meritorie în literatura pedagogică: Pedagogia generală”.

M. DRAGOMIR

PREȘCOLARII

Muncim prin joc, învățăm prin joc

În lumina noii orientări a învățămîntului din țara noastră, este bine să desprindem cîte un aspect și, potrivit vârstei copiilor cu care lucrăm, să-l aplicăm. În această ordine de idei, am desprins, ca o latură instructiv-educativă modernă, dezvoltarea dragostei de muncă și pentru muncă prin activitățile practic-utilitare. Încercăm să le sădim în suflet acest sentiment de la cea mai fragedă vîrstă, să le formăm cît mai timpuriu priceperi și deprinderi care mai tîrziu să fie transformate în obișnuințe, să avem satisfacția de dascăl și educator care am contribuit, cîtusi de puțin, la formarea unei personalități demne de societatea noastră, la formarea unui cetățean harnic și priceput.

Voi arăta mai jos cum transformăm această idee în realitate.

Jocurile „Spălăm rufe pe păpuși”, „Facem ceai pentru păpuși”, „Gospodarii harnici”, „Să facem curtea frumoasă”, „Curățăm zarzavatul pentru supă” etc. sînt niște activități în care copiii fiind antrenati nu înseamnă că se joacă numai, ei își formează, în același timp, atît unele deprinderi practice de muncă, cît și posibilitatea de a-și fixa cunoștințele teoretice în acțiunile practice.

Astfel, în jocul „Facem ceai pentru păpuși”, am vizat următoarele: ce ne trebuie pentru a face un ceai, de ce se pune zahărul, cînd bem un ceai, cum trebuie să-l facem etc.

Din punct de vedere teoretic și al dezvoltării intelectuale, am realizat o comunicare verbală variată, folosirea unor cuvinte necesare operațiilor (a fierbe, a frige, a aprinde), integrarea cuvintelor în propoziții, activizarea întregului bagaj de cunoștințe, necesare în clasă. Din punct de vedere practic, am realizat dobîndirea unei experiențe, înțelegerea deplină a unor acțiuni de către copii, satisfacția și mulțumirea lor pentru reușita și realizarea după puterile proprii a unui produs finit, pe care îl au și pe care îl gustă imediat.

În jocurile „Gospodarii harnici”, „Curățăm zarzavatul pentru supă”, copiii, fiind transpuși în rolurile adulților, au mînuit unelte, au fost puși în situația de a face unele acțiuni cu care ei nu s-au mai întîlnit. au lucrat individual, dar au contribuit la munca în colectiv — aspecte cu totul noi, pe care ei le realizează cu interes și plăcere.

Prin aceste jocuri, pe lângă faptul că am realizat sarcini practice cum sînt: mînuirea uneltelor sau a veselei, cum

trebuie să folosim coșul, unde se depozitează pietricelele etc., am contribuit și la dezvoltarea intelectuală a copiilor. Astfel, s-au îmbogățit impresiile despre realitatea înconjurătoare, s-a extins sfera reprezentărilor, corectîndu-se conținutul lor, s-a exersat prompt verbalizarea.

Alte activități practic-utilitare, cum ar fi: „Ne îmbrăcăm și ne dezbrăcăm”, „Ne spălăm pe dinți”, „Țăiem felia de piine”, le-am realizat sub titlul: Cine este cel mai priceput? sau Cine este cel mai harnic? etc. Aceste activități practic-utilitare ne oferă posibilitatea de a încadra copiii în acțiuni diversificate, potrivit intereselor și plăcerii pentru joc, antrenîndu-i în același timp în acțiuni social-utile. Acestea permit formarea și însușirea deprinderilor generale de muncă, obișnuința de a munci, sădirea înclinației pentru muncă și activitate. În același timp, privind pe fiecare copil în parte, ni se oferă posibilitatea de a cunoaște „zestrea naturală” a fiecăruia.

De aceea, activitățile cu grupuri mici de copii și individuale au o importanță din ce în ce mai mare, fiind un eficient prilej de a cunoaște puterea și preferința, plăcerea sau interesul copilului spre o anumite activitate.

Sub această formă, educația pe care o facem trebuie să fie privată ca o oarecare ordine sistematică a modului de cultivare a dragostei de muncă, a cărei cunoaștere ne anticipează rezultatele.

Astfel, pornind de la faptul că și în activitatea preșcolară copilul muncește și învață, își formează deprinderi și obișnuințe, gîndește și acționează, putem susține pe bună dreptate că se urmărește o dezvoltare multilaterală a sa, în funcție de vîrstă.

Urmărind sarcinile înscrise în programă avem posibilitatea de a-i obișnui pe copii cu elemente de muncă, muncă realizată cu plăcere, muncă ce poate fi finalizată în lucrări, după puterea lor de realizare, lucrări încadrate într-o tematică desprinsă din viața de fiecare zi.

Astfel, jocul nu va fi doar un joc simplu, de ocupație spontană, ci va putea deveni o muncă, o acțiune cu intenție socială, cu scop educativ și formativ în vederea dezvoltării intelectuale multilaterale a copilului.

MARGARETA ISTRATE
Grădinița nr. 2 din Bistrița,
jud. Năsăud

REPUBLICA CUBA

Performanțele învățămîntului

Școala și sănătatea publică constituie două dintre domeniile — reprezentative pentru nivelul de trai al unui popor — în care Republica Cuba a obținut rezultate cu adevărat spectaculoase, lăsînd mult în urmă celelalte țări din America Latină și majoritatea celor în curs de dezvoltare. Cei 17 ani care au trecut de la victoria poporului cubanez asupra dictaturii lui Batista (1 Ianuarie 1959) și, apoi, asupra încercărilor imperialismului S.U.A. de a anihila puterea și vigoarea revoluției au fost ani de muncă stenică, răsplătită cu succese remarcabile în domeniul eradicării analfabetismului (într-un singur an, 1961, după lansarea giganticei campanii împotriva neștiinței de carte, procentul analfabților a scăzut de la 23,9 la 3,9 la sută), al dezvoltării democratice a școlii, legării strinse a învățămîntului cu producția, creșterii bazel lui materiale, îmbunătățirii calitative și cantitative a pregătirii coroului didactic.

Recentul Congres al Partidului Comunist, analizînd aceste realizări, a indicat noi măsuri pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului. „Noua revoluție în educație”, spre care tindem, în prezent, toate eforturile dedicate școlii și pregătirii tinerei generații, va aduce în primul rînd schimbări în structura învățămîntului. După etapele preșcolare — străbătută în creșe și grădinițe — copiii de cinci ani urmează ciclul preparator pentru școala primară. Inscrisi la vîrstă de 6 ani în ciclul I al școlii primare, ei vor lucra cu același învățător pînă în tr-a IV-a: după aceasta, vor trece în ciclul al II-lea — de doi ani — în care vor învăța cu profesori specializați. La absolvire, elevii frecventează învățămîntul secundar (trei ani), organizat în: „ciclul secundar de bază” (clasele a VII-a, a VIII-a și a IX-a), care încheie școala generală, obligatorie, de nouă ani — asigurînd pregătirea necesară continuării studiilor în învățămîntul general mediu (de 12 ani), sau în învățămîntul tehnic-profesional, în școlile pentru personalul didactic

ș.a. De asemenea, tinerii își pot continua studiile în ciclul „preuniversitar” (clasele X—XII), care le amplifică și aprofundează cunoștințele, asigurîndu-le o pregătire generală liceală, politehnică, completă. În funcție de rezultatele pe care le obțin, absolvenții de nivel liceal complet își pot continua studiile în învățămîntul superior sau se pot integra într-o activitate profesională.

„Legea fundamentală a educației”, elaborată în spiritul documentelor Congresului I al P.C.C., subliniază că, în continuare, dezvoltarea școlii, calitatea muncii instructiv-educative la fiecare nivel de învățămînt trebuie să aibă în vedere, mai pertinent, necesitățile viitoare ale societății din Republica Cuba. În acest context, măsurile ce se iau pentru „a oferi tinerilor o formație care să le permită să lucreze în mod corect — cum sublinia cotidianul „Granma” — în condițiile dezvoltării pe care țara noastră le va atinge peste 10 ani și mai mult” — vor fi secundate de măsuri de ordin cantitativ. Salturile cele mai semnificative vor avea loc pînă în anul 1980, cînd numărul elevilor care vor intra în școala secundară va fi aproape egal cu acela al copiilor de 6 ani înscriși în școala primară (circa 237 000 — la o populație de 10 milioane de locuitori, cît se prevede pentru acel an). Numărul total al elevilor care vor frecventa școlile primare va fi de 1 700 000, școlile medii 700 000, instituțiile preuniversitare 95 000, cele care formează institutori și profesori 36 000, școlile tehnice și profesionale 200 000; mai mult de 140 000 de tineri vor studia în învățămîntul superior.

Cadrele didactice, elevii, părinții, întregul popor cubanez privesc cu stimă și totală adeziune politica școlară a partidului comunist, care se înscrie armonios în contextul eforturilor făcute an de an de puterea populară de a face din Cuba țara bunăstării și a prosperității.

ANA COSMIN

R. P. POLONĂ

Ocrotirea minorilor

O recentă vizită de documentare în Polonia prietenă ne-a furnizat bogate informații, în primul rînd cu privire la preocuparea forurilor școlare pentru dezvoltarea formelor de ocrotire a minorilor.

Casele de copii au de obicei efective mici (în medie 70—80 copii), găzduiesc băieți și fete în vîrstă de 3—18 ani. Grupele din cadrul lor sînt, de asemenea, mixte și înmănunchează vîrste diferite. Membrii acestor mari „familii” urmează cursurile școlilor din cartier împreună cu ceilalți elevi. Acolo unde e posibil, se procedează la fel și cu preșcolarii.

În vizitele pe care le-am făcut la Casele de copii nr. 1 și nr. 2 din Białystok și Casa de copii din Białowieczi ne-a impresionat efortul depus de educatori de a crea un climat cald și plăcut, asemănător casei părintești.

În anul 1958, organizatorii învățămîntului și ocrotirii sociale au adoptat un nou sistem de cîmin familial, considerat mai potrivit pentru creșterea copiilor handicapați social. Sînt așa-numitele case-familii care găzduiesc 6—12 minori, de preferință copii orfani, frați și surori. Situația într-un apartament special rezervat în complexul locativ al unui bloc, casa-familie de copii din Białystok, de exemplu, pe care am vizitat-o, găzduia o familie de cadre didactice: soțul, soția și cei doi copii ai lor; tot din această familie mai făceau parte trei fete și trei băieți (din care doi de vîrstă preșcolară și patru de vîrstă școlară), incredințați, spre creștere și îngrijire, de către stat. Tatăl, educator la Centrul de ocrotire de urgență, și mama, profesoară de istorie, s-au consacrat, deci, creșterii propriilor copii și a celor incredințați de către stat; pentru aceștia din urmă le sînt asigurate fonduri egale cu acelea ce revin pentru fiecare minor internat la casa de copii.

În fiecare voievodat există cîte un centru de ocrotire de urgență, cu școala sa proprie. Cel din Białystok, care dispune de o construcție modernă, cu o bună funcționalitate, are funcția — ca de altfel toate centrele de acest gen — de primire, observare, diagnosticare și repartizare a minorilor spre instituția de ocrotire adecvată (casă-familie, casă de copii, școală specială, centru pentru copii cu tulburări de comportament, centru de reeducare). Durata observării medicale, psihologice, pedagogice a unui minor la centru durează pînă la 3 luni, iar în cazuri deosebite pînă la 6—12 luni.

O atenție deosebită se acordă formării cadrelor care lucrează în unitățile de ocrotire. În cadrul unor instituții de învățămînt superior există secții speciale

pentru pregătirea educatorilor din casele de copii (aceștia primesc și o a doua specialitate pe lingă cea de educator), iar unul dintre centrele Institutului de formare a cadrelor didactice din Varșovia este specializat în perfecționarea educatorilor de acest tip.

De notat și faptul că, întrucît toate instituțiile de ocrotire, cu excepția caselor copiului mic de la 0 la 3 ani, sînt în subordinea Ministerului Educației și Învățămîntului, școala, cadrele didactice au sarcini și răspunderi deosebite în depistarea și orientarea minorilor care au nevoie de ocrotire din partea statului.

ION PĂDURARU

inspector general în Ministerul Educației și Învățămîntului

Idei, experimente

O nouă „școală”

În mod obișnuit, muzeul este un loc în care copiii — singuri sau însoțiți de educatori — merg „să vadă ceva”, „să învețe cîte ceva”. Preocupăți să facă din muzeu mai mult decît un accesoriu al procesului de învățămînt, un grup de educatori și de lucrători ai Muzeului civil de arheologie din Modena (Italia) au inițiat un experiment care promite să descopere largile posibilități pe care le are muzeul de a contribui la pregătirea copiilor încă de la vîrstele mici, de a le trezi interesul pentru știință și de a le crea obiceiul vizitării lăcașurilor de cultură.

Experimentul se bazează pe ideea că elevii și preșcolarii își pot însuși mult mai multe cunoștințe din vizitele la muzeu, dacă au posibilitatea, nu numai să asculte niște explicații sau să treacă în revistă un șir lung de exponate, dar, mai ales, dacă vin în contact nemijlocit cu materialul muzeistic, pot să-l pipăie, să se joace cu el, să retrăiască atmosfera epocilor prin care a trecut pămîntul, viața și civilizația umană.

În faza de început a experimentului, lucrătorii muzeului, în strînsă colaborare cu educatori, au elaborat o programă, în funcție de scopurile instructiv-educative propuse, particularitățile de vîrstă ale copiilor și de materialul (analog cu cel din vitrinele cu exponate) de care dispunea muzeul în depozitele sale.

Experimentul a început cu 90 de preșcolari (vîrstă: cinci ani). Ei au fost împărțiți în grupe de cîte zece, fiecare dintre acestea fiind programată la muzeu în cîte o dimineață, pentru activități ce nu depășesc 90 de minute.

Odată sosiți la muzeu împreună cu educatorii lor, copiii sînt preluați de către personalul acestuia și conduși, prin sălile cu exponate, în atelier. Aici le sînt arătate obiecte ca acelea expuse în vitrine. De exemplu, pentru tema: „A trăi; viața celor dintîi oameni” — prima temă din programa pentru copiii de cinci ani — sînt arătate exemplare tipice pentru viața cotidiană a omului preistoric. Se explică și, după caz, se demonstrează în ce mod erau procurate sau confecționate, la ce și cum erau folosite; după aceasta copiii sînt lăsați să pună mina pe obiecte, să se joace cu ele, să le observe, să le întuiască, să ceară explicații. Prilejurile sînt folosite pentru introducerea în perioadizarea trecutului omenirii. Firește, termenii folosiți nu sînt cei din cărțile de specialitate pentru matura, ci unii creați anume pentru copiii de această vîrstă: „timpurile omului care trăia în peșteri”, „momentul vîntorii” etc. După ce materialul muzeistic a fost astfel explicat și cînd atenția copiilor este mai pertinent îndreptată asupra lucrurilor cu care au venit în contact în atelier — se distribuie fiecăruia cîte o fotografie reprezentînd cîte unul dintre aceste obiecte. Copiii sînt rugați să le observe, apoi sînt duși în sălile cu exponate și puși să recunoască singuri, în vitrine, reperatele respective. După ce fiecare reușește să identifice exemplarul real după imaginea din fotografie, specialistul face cu toată grupa turul vitrinelor, cerînd fiecăruia să arate celorlalți obiectul pe care l-a avut de recunoscut, să spună ce știe despre el și la ce servește. După aceasta, copiii se întorc în atelier pentru activități de joc. Aici sînt puși să confecționeze ei înșiși obiectele pe care le-au văzut și cu care s-au jucat la muzeu, folosînd tehnicile oame-nilor primitivi, explicate și demonstrate de către specialist în cursul lecției.

La sfîrșitul activității, educatorul care a însoțit pe copii din partea grădiniței primește de la muzeu o casetă cu material didactic din sfera temei studiate, pentru a-i servi în munca de consolidare a noilor cunoștințe ale copiilor.

S. P.

Realități capitaliste

Foamea

Pe fabulos de bogata Terra (numai pămîntul Africii ar putea hrăni întreaga omenire) mor anual de foame 25 de milioane de oameni, în timp ce alte milioane, subnutriți (în Africa, de exemplu, jumătate din populație), abia își duc viața de pe o zi pe alta.

În asemenea condiții, e greu să mai vorbim, poate, de celălalt aspect al foamii — cel pe plan spiritual, al științei de carte — deși, de foarte multe ori, analfabetismul, lipsa pregătirii elementare sau a unei calificări duc la disocupare, șomaj și, în cele din urmă, inaniție.

Aici cifrele indică o dinamică și ea îngrijorătoare: 800 de milioane de analfabeți, cu 100 de milioane mai mulți decît în urmă cu 20 de ani. În unele țări din Asia și Africa procentul neștiutorilor de carte trece de 90% și chiar de 95%. Numai unul din circa 40 de copii înscriși în învățămîntul primar în țările „lumii a treia” ajung să-și continue școala pe toate filierele ei. Și ca să ne referim la țările industrializate, în Italia, „obligativitatea școlii de opt ani”, înscrisă în legea statului, este astfel „respectată” încît 76 la sută dintre cetățeni — datorită lipsurilor materiale și a altor carente ale societății — nu ajung să absolve această treaptă de învățămînt. 21,3 milioane reușind să frecventeze doar pînă în clasa a V-a; 2,5 milioane de italieni nu știu să scrie și să citească, iar alte sute de mii — după cum observă revista „Il giornale dei genitori” — sînt pe punctul de a redeveni analfabeți („analfabeti di ritorno”), datorită asperităților vieții lor, ale mediului social și

condițiilor de muncă deosebit de vitrege.

Pe de altă parte, sume imense — an de an tot mai mari — sînt stoarse pe seama nivelului de trai material și cultural a milioane de oameni din țările avansate sau mai puțin avansate pentru producerea, stocarea și întreținerea armamentului, pentru cercetările în scopuri militare. Dacă în 1949 șeșea de înarmare se putea potoli „doar” cu 51 de miliarde dolari, azi sînt alocate pentru producerea de armament 300 de miliarde, totalul bugetelor militare ridicîndu-se la 1 500 de miliarde pe an.

Calculule realiste demonstrează însă că, cheltuiînd numai 30 de miliarde dolari S.U.A. — adică a 10-a parte din cheltuielile pentru înarmare — ar putea fi satisfăcute necesitățile de hrană, educație și asistență medicală din 40 de state în curs de dezvoltare. Cu 80 de miliarde — echivalentul a circa 60 de submarine din generația „Trident” — ar putea fi completamente eradicat analfabetismul. Mai simplu: cu banii investiți într-un singur avion de bombardament ar putea fi hrăniți un milion de copii.

Și totuși... copiii mor de foame, părinții caută de lucru, bombardierele se înmulțesc și se modernizează.

Nimic bun nu poate întrevădea, în aceste condiții, tînărul preocupat de viața sa viitoare în țările aflate sub incidența curselor înarmării. Debutul în profesie — șomajul (în Franța 500 000 de tineri știu sigur că nu vor avea de lucru la vîrstă la care ar trebui să intre în cîmpul muncii); un salariu care nu poate să le asi-

gure decît o viață de mizerie; îmbrățișarea silită a celor mai de jos îndeletniciri (New York-ul numără 25 000 de prostituate, în cea mai mare parte, tinere pînă la 20 de ani), cerșitul, furtul... Mulți dintre tineri, începînd chiar din anii școlarității, înspăimînțați de perspectivele vieții lor și, negăsînd nici un suport pentru niște speranțe mai optimiste cu privire la viitor, se refugiază în iluzoriul paradis al „beției albe”. Fenomenul a căpătat o asemenea extindere încît autoritățile din țările capitaliste sînt pur și simplu descumpănite. Arestările, exmatriculările din școli, internările în centrele de dezintoxicare, propaganda antidrog din revistele pentru elevi și tineret — iată soluții la care ele revin, în disperarea lor, cu tot mai multă încăpăținare.

Dar soluția adevărată nu stă în toate acestea. Acestea nu sînt decît paliative.

STELA PREDESCU

Mai puține arme în lume ar însemna mai multe vieți salvate